

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/31/2020
Identifikačné číslo spisu:	8113219014
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8113219014.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ STAVITEĽ KUŠNÍR, s.r.o. v konkurze, so sídlom v Sabinove, Priemyselná štvrť 13, IČO: 36 470 678, 2/ Ľ. G., bývajúceho v A., Z. XXV., oboch zastúpených JUDr. Petronelou Kaveckou, advokátkou v Bratislave, Kolískova 1, proti žalovaným 1/ O.. O. H., bývajúcej v N., F. A. XX, 2/ M.. O. M., advokátke v A., C. XXX, obom zastúpeným JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom v Prešove, Hlavná 111, 3/ G. O., bývajúcemu v A., T. G. XX, 4/ L.. A. N., bývajúcemu v O. XXX, o určenie povinnosti na vydanie dokladov a o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28 C 84/2013, o dovolaní žalovanej 1/ a žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. júna 2019 sp. zn. 12 Co 66/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 3/ a 4/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 20. júla 2015 č. k. 28 C 84/2013-209 I. pripustil, aby do konania na strane žalobcov vstúpil žalobca 2/, II. pripustil, aby do konania na strane žalovaných vstúpila žalovaná 2/, žalovaný 3/ a žalovaný 4/, III. pripustil zmenu petitu návrhu v nasledovnom znení: „I. Žalovaná 1/ je povinná žalobcovi odovzdať doklady spoločnosti Staviteľ Kušník s.r.o.: zoznam majetku likvidovanej spoločnosti, zoznam záväzkov likvidovanej spoločnosti, účtovnú závierku za rok 2011, 2012 ostatné účtovníctvo najmä vyplatenie miezd zamestnancov, účtovné doklady o výpočte miezd a odvodoch. II. Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi náhradu škody vo výške vecí 50.889,- eur spolu s 9 % úrokom z omeškania, ušlý zisk a inú škodu, ktorej výška vyplynie z dokazovania, od podania návrhu spolu s náhradou trov konania, trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 11. júna 2019 sp. zn. 12 Co 66/2019

odvolanie žalovaných 2/ a 4/ podľa § 386 písm. c/ v spojení s § 357 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaná 1/ a žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľky“). Dovolanie odôvodnili tým, že ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu (§ 420 písm. b/ C.s.p.). Úviedli, že žalobkyňa 1/ je v konkurze a podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, t. j. žalobkyni 1/, možno po vyhlásení konkurzu začať súdne konanie len na návrh správcu, čo sa v tomto prípade nestalo, nakoľko žalobu podala žalobkyňa 1/ prostredníctvom žalobcu 2/. Preto sú dovolateľky toho názoru, že súdy nižších inštancií mali žalobu žalobkyne 1/, ktorú podala prostredníctvom žalobcu 2/, zamietnuť pre nedostatok aktívnej legitimácie na strane žalobkyne 1/, resp. konanie zastaviť pre nedostatok procesných podmienok. Navrhli, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie odmietnuť, prípadne zamietnuť ako nedôvodné.

5. Žalovaný 3/ a žalovaný 4/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 C.s.p.).

7. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. V danom prípade žalované 1/ a 2/ prípustnosť podaného dovolania vyvodzujú z § 420 písm. b/ C.s.p., t. j. že ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

12. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. Žalované 1/ a 2/ dovolaním napadli uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej 2/ a žalovaného 4/ voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie pripustil zmenu subjektov na strane žalujúcej i na strane žalovanej a zároveň pripustil zmenu žalobného petitu, teda dovolaním napadli také rozhodnutie, ktoré nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej a ani o rozhodnutím, ktorým sa konanie (spor o určenie povinnosti na vydanie dokladov a o náhradu škody) končí. Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p. preto nemožno vyvodiť.

14. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovaných 1/ a 2/ podľa § 420 C.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. Žalobcovia 1/ a 2/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 C.s.p.), a vznikol im nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania žalovaných 3/ a 4/ najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.